

СЬОГОДНІ—ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 33 (113)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця 7 жовтня 1983 року.

Ціна 1 код.

ЗБЕРЕГТИ МИР НА ПЛАНЕТІ

В ці дні в колективах інституту проводяться збори і мітинги, на яких викладачі, співробітники і студенти, як і всі радянські люди, одноставно схвалюють заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова.

На факультеті автоматичної та обчислювальної техніки відбувся мітинг. Його відкрив заступник секретаря партбюро факультету доцент кафедри політехномії товариш Арапов. Декан факультету С. Г. Лютворт зачитав текст заяви Ю. В. Андропова.

Ганьбою затаврував мілітаристську політику США ветеран партії і Збройних сил Радянського Союзу Микола Петрович Пушин.

— Добру волю Країни Рад зміцнювати мир на землі — не слід приймати за ознаку слабості. Наша Батьківщина не раз давала рішучу відсіч усім, хто зазіхав на її свободу і незалежність. І тепер, як сказав Ю. В. Андропов, у нас є всі необхідні засоби, щоб дати належну відповідь будь-якому агресорові. Ми, радянські люди, усім серцем схвалюємо кожне слово цього документа.

— Дуже вчасно прозвучав із зореної Москви

голос правди і волі людської, — сказала в своєму виступі студентка факультету Валентина Рачук. — Хай палії нової війни прислухаються до нього і схаменуться. Ми, радянські студенти, як і вся молодь планети хочемо жити в мирі і дружбі, вчитися і працювати за улюбленою професією.

— Наша сила в боротьбі за мир, в міцній дружбі між всіма народами планети —, сказав виступаючи на мітингу студент факультету сірієць Джурда Абдаллах. — Якщо всі люди планети об'єднаються в боротьбі за мир, то ніякий агресор не наважиться розв'язати війну. Я закликаю всіх людей доброї волі, що живуть на нашій чудовій планеті, спільно виступити на захист миру.

Збори і мітинги на захист миру пройшли на всіх факультетах і підрозділах ВПІ.

РЕЗОЛЮЦІЯ

мітингу інтернаціонального колективу студентів Вінницького політехнічного інституту.

Ми, студенти Вінницького політехнічного інституту, зібравшись на мітинг у зв'язку з Заявою Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради Союзу РСР товариша Юрія Володимировича Андропова,

ва, одноставно схвалюємо і підтримуємо миролюбну зовнішню політику КПРС і Радянського уряду, спрямовану на відвернення загрози війни, на встановлення тривалого і міцного миру, на взаєморозуміння між народами.

Ми гнівно засуджуємо агресивний мілітаристський курс, імперські амбіції і авантюризм в політиці адміністрації Рейгана, спрямовані проти СРСР, соціалістичних країн, проти всіх прогресивних сил у світі. США створюють і роздувають збройні конфлікти в багатьох країнах світу, підштовхують людство до світової термоядерної катастрофи.

Ми категорично ВИМАГАЄМО:

— покласти кінець злочинним діям і заміслом імперіалістичних кмі США, спрямованих на підрив миру;

— зупинити безумну гонку озброєнь;

Закликаємо кріпити єдність всіх прогресивних миролюбивих сил на Землі. Як і весь радянський народ, ми заявляємо, що докладемо всіх зусиль для приборкування паліїв війни, для встановлення справедливої і тривалого миру для всіх народів планети. Хай живе МИР в усьому світі!

цем за мир в усьому світі. Це ще раз підтвердив у своїй Заяві Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропов: «Наші помисли і прагнення втілюються в конкретних пропозиціях, спрямованих на те, щоб добитися вирішального повороту в поліпшенні міжнародної обстановки.

Радянський Союз буде й надалі робити все можливе, щоб відстояти мир на землі».

На кураторській годині в нашій академгрупі ми обговорили миролюбну зовнішню політику нашої партії і уряду і в один голос заявили: «Не бувати війни».

І. Карліцький,
комсорг гр. 1 ТМ-79

чаються юнаки і дівчата багатьох країн Азії, Африки і Латинської Америки. Усі вони теж хочуть жити в мирі і дружбі, здобути улюблену професію, працювати на користь своїх народів.

На мітингах, що проходять в ці дні в нашому інституті, молодь планети рішуче заявляє: «Не бувати війни!», «Нас не залюблюють».

О. СУВОРОВ,
студент.

Конституція — радість і щастя.

Це народ наш великий створив.

Всі ми маємо право на працю

Право на працю — одне з найвищих завоювань радянського народу. Робітники і службовці складають 85% усього населення країни. В даний час більше 93% всіх працездатних жінок СРСР зайняті суспільно корисною працею. Жінки у нашій країні складають 51% всіх робітників і службовців. Понад 70% лікарів і педагогів Радянського Союзу — жінки, серед наукових працівників їх 40%.

Тисячі дівчат і жінок навчаються і працюють в нашому інституті.

Конституція СРСР дала могутній імпульс дальшому

розвитку і поглибленню соціалістичної демократії, все більш широкій і активній участі трудящих в управлінні державними і громадськими справами.

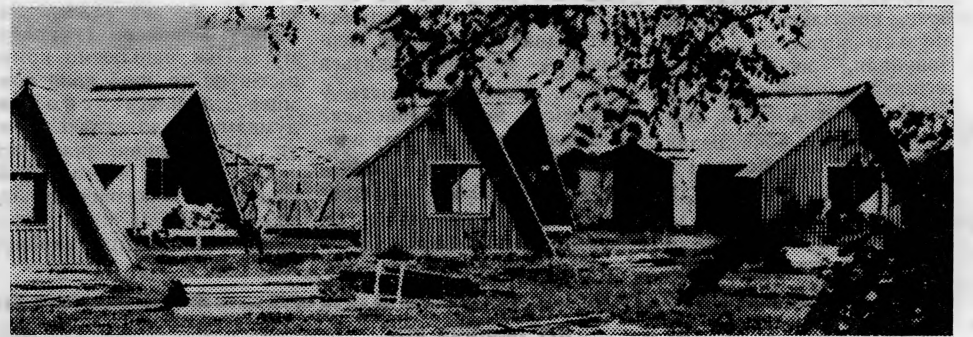
Радянські люди знають, що головна гарантія наших прав і свобод — це могутній розквіт Батьківщини. Вони самовіддано і наполегливо трудяться над виконанням рішень XXVI з'їзду КПРС, планів одинадцятої п'ятирічки.

Вагомий вклад у виконання цих грандіозних накрес-

лень вносять і вихованці Вінницького політехнічного інституту. Зведений студентський будівельний загін ВПІ кількістю понад 700 чоловік працював нинішнім літом на різних народно-господарських об'єктах області, республіки, країни. Руками будагонівців, за попередніми підрахунками, освоєно близько трьох мільйонів карбованців капіталовкладень.

На фото: вінницькі політехніки на студентській будові.

на дозвілля,

Піклуванням і турботою про людей пройняті статті Конституції СРСР про відпочинок, охорону здоров'я, соціальне забезпечення.

До послуг викладачів і студентів, всіх співробітників інституту чудовий профілакторій, стадіон, спортивно-оздоровчий табір «Супутник» на мальовничому березі Ладжинського водосховища.

культуру і спів...

НЕ БУВАТИ ВІЙНИ

Нещодавно група студентів нашого інституту здійснила туристську поїздку по містах: Брест, Мінськ, Вільнюс, Каунас, Калінінград, Рига, Таллін, Ленінград. Ми познайомилися з історією цих міст, їх минулим і сучасним, заглянули в майбутнє.

Особливе враження справила на нас поїздка в Брестську фортецю, в Хатинь і на Пискаревське кладовище в Ленінграді. Ці визначні місця нашої Батьківщини — символ мужності, героїзму і стійкості радянських людей в роки Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр.

Брестська фортеця... Во-

◆ **СТУДЕНТИ** і викладачі нашого інституту всім серцем схвалюють Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова.

Я виріс у післявоєнний час, про війну знаю лише з книг і кінофільмів, розповідей старшого покоління. Та мені, як і всім моїм товаришам, не хочеться, щоб знову повторили-

на першою вступила в битву з фашизмом. Її захисники боронили свою країну до останньої краплі крові.

Сто сорок дев'ять мешканців білоруського села Хатинь були заживо спалені гітлерівцями. Таку ж трагедію пережили ще сто тридцять п'ять білоруських сіл.

Побачивши все це, хочеться сказати: люди, не забувайте про війну! Пам'ятайте про захисників Бреста, про жертви Хатинь і Ленінграда... про тих 20 мільйонів радянських людей, що загинули в години лихоліття. Зробіть усе, щоб ніколи не повторилися кошмари минулої війни.

Наш народ виступає бор-

ся ті жажливі страхіття.

Злочинні дії американських мілітаристів на чолі з президентом США Рейганом намагаються нав'язати всім людям планети світову ядерну катастрофу. Ми, радянські люди, повністю засуджуємо цю безглузду політику і рішуче вимагаємо припинити нестримну гонку озброєнь.

В нашому інституті крім радянських студентів нав-

КООРДИНУЄ ПАРТКОМ

В парторганізації інституту триває звітно-виборна кампанія. Це відповідальна пора в житті комуністів, своєрідний огляд бойовистості партійних рядів. І цей огляд, як наголошується в партійних документах, має пройти на високому організаційному і політичному рівні, сприяти далішій активізації партійної роботи, трудової діяльності колективів з тим, щоб успішно завершити 1983 рік, п'ятирічку в цілому. Які ж перші уроки важливої кампанії? Які попередні підсумки? Які настанови дає партком інституту, оглядаючи зроблене, перед черговим туром зборів? З цим та іншими запитаннями наш кореспондент С. Федотов звернувся до заступника секретаря парткому інституту Олександра Йосиповича Лєска.

ЛЕСЬКО: — Коротко можна охарактеризувати нинішню звітно-виборну кампанію так: збори демонструють високу політичну зрілість і зросло активність комуністів, одностайну підтримку ними внутрішньої і зовнішньої політики КПРС, плідотворної діяльності її бойового штабу — лєнінського Центрального Комітету, Політбюро ЦК КПРС.

У проведенні звітно-виборної кампанії відчувається благотворний вплив листопадового (1982 р.), червневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС. Проходить вона в атмосфері настрій комуністів на конкретні діла. Менше стало у звітних доповідях, виступах загальщини, більше пропозицій, критичних зауважень, спрямованих на поліпшення організаторської, масово-політичної, ідеологічної роботи, вдосконалення навчального процесу, зміцнення трудової дисципліни, ефективніше використання резервів.

На більшості зборів, що вже пройшли комуністи самокритично оцінювали здобуте, не тільки називали «вузькі» місця, а й запропонували, як їх усунути, визначили у цій справі своє особисте місце. Так комуністи кафедр обчислювальної техніки, автомобілі і автомобільне господарство, технології металів та деяких інших в своїх виступах зосередили увагу на посилен-

ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ

В творчому пошуку

Кафедра електронних приладів в соціалістичному змаганні за минулий рік посіла перше місце серед загально-технічних кафедр інституту.

В цій статті ми звернемося лише до однієї сторони діяльності кафедри — наукової роботи, якій приділялась увага вже з перших днів існування кафедри. В цьому велика заслуга завідувача кафедрою професора В. С. Осадчука. Під його керівництвом на кафедрі склався науковий напрямок — дослідження електричних і оптичних явищ в твердих і газових фазах та створення елементів і пристроїв на їхній основі. Елементна база — це атоми, з яких конструюють систе-

ми обчислювальної, вимірювальної радіотехніки взагалі. З іншого боку, створення сучасної елементарної бази неможливе без використання досягнень в галузях обчислювальної техніки, автоматики, систем управління. Тому ми намагаємось знайти різні форми співробітництва з іншими кафедрами, творчо використати набутий нами досвід. Однією з таких форм є комплексні госпдоговірні теми. Наша кафедра — співвиконавець роботи, яку очолює професор І. В. Кузьмін.

Кафедра підтримує тісні зв'язки і має договори про співробітництво з інститутами АН СРСР і АН УРСР,

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

чості, діловитості. І навпаки: відмахнувшись від товариша — от і підштовхнули його до так званого пасиву.

Партком оперативно узагальнює критичні зауваження і пропозиції комуністів. Це дає нам змогу постійно тримати руку на пульсі життя, вчасно вживати заходів для усунення недоліків. Зокрема, ряд серйозних пропозицій висловили комуністи по поліпшенню навчання партгрупоргів кафедр, курсів.

Це насторожило партком. Ми подбали про негайне усунення недоліків. Ці та інші подібні критичні зауваження комуністів на особливого контролю парткому інституту.

КОРЕСПОНДЕНТ: — Очевидно при проведенні звітно-виборних зборів не обходиться без недоліків, упущень. Які настанови дає партком перед черговим туром зборів?

ЛЕСЬКО: — Окремі недоліки і упущення, що допускаються при проведенні звітно-виборних зборів, ми регулярно аналізуємо, негайно вживаємо заходів, щоб не допустити їх у подальшому. Зокрема, подекуди надто почали захоплюватися господарськими питаннями, мало при цьому приділяючи уваги організаційно-партійним, ідеологічним. Ми застерігаємо: проводяться не загальні збори колективу, а партійні. Тому й належить вести ґрунтовну розмову про партійне керівництво усього навчального і виробничого процесу. А можливості тут великі. Комуністи не можуть, не мають права розслабитися, адже на них дивляться безпартійні.

Ми глибоко усвідомлюємо, що в світлі рішень червневих (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС комуністам треба багато попрацювати для дальшої активізації ідеологічної роботи. Звітно-виборна кампанія повинна прислужитися для своєрідного огляду цієї роботи, визначення шляхів її вдосконалення.

На нашу думку, це недостатньо висловлюється критичних зауважень на адресу партбюро і парткому. Тож націлюємо комуністів на те, щоб вони повніше ділилися своїми думками щодо стилю роботи. Ми повинні знати всі слабкі місця з тим, щоб ґрунтовно обговорити їх, зосередитися на них і спільними зусиллями вирішувати їх.

провідними підприємствами галузі і підприємствами міст країни.

Особливої уваги наш колектив надає роботі студентів. Завдяки ентузіазмові студентів В. Гортявлюка, І. Сухобруса, В. Трикалюка, А. Браніцького та інших на кафедрі створена науково-дослідна студентська лабораторія. Активну участь в науковій роботі беруть студенти В. Близнюк та Л. Бабій. Велику допомогу в організації наукової роботи надають завідувач кафедрою обчислювальної техніки професор О. П. Стахов та декан радіотехнічного факультету В. Г. Руцькой.

О. Сергієнко, доцент, заступник завідувача кафедрою електронних приладів.

НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

„УТЕРГЕЙТ“ НОВА СЕРІЯ

КОМЕНТАР НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

Не встигли на фасаді Білого дому зафарбувати сліди, залишені персонажами відомого «Утергейту», як на ньому з'явилися бризки нового політичного скандалу. І хоча у першому випадку краді для тодішнього господаря Білого дому, а в другому — у господаря, між цими справами про викрадення багато спільного. І не лише тому, що в обох випадках до них причетні представники однієї і тієї ж республіканської партії...

Що шукали у штаб-квартирі демократів у 1972 р.?

Уночі 17 червня 1972 року в штаб-квартирі демократичної партії, розташованій у центрі Вашингтона, поліція затримала п'ятьох суб'єктів. Як з'ясувалося, вони проникли туди в результаті елементарного злочину за завданням найближчих помічників тодішнього президента республіканця Річарда Ніксона — він особисто санкціонував операцію. Після цього президент, як мовиться, вилетів з крісла, а дехто з його підлеглих потрапив за ґрати.

Але нас цікавить не доля, а мотиви героїв «Утергейту». Завдань у злочинці було два: по-перше, встановити електронні пристрої для підслуховування телефонних розмов і, по-друге, викрасти документи, які могли б бути використані демократами у передвиборній боротьбі проти Ніксона, висунутого кандидатом у президенти на другий строк.

Про які саме документи йшлося? У 1970 році мультимільйонер Говард Хьюз раптом звільнив з роботи свого найближчого співробітника Роберта Мехью. Хьюз, який хворів манією переслідування, давав Мехью розпорядження лише письмово. Мехью, аби помститися Хьюзові, передав частину записок свого колишнього шефа голові національного комітету демократичної партії Лоуренсу О'Браєну (до речі, в минулому одному з найближчих помічників політичного суперника Ніксона — Джона Кеннеді).

Каракулі Хьюза, прокомментовані Робертом Мехью, могли б багато чого неприважливого розповісти про політичну біографію Річарда Ніксона, який починаючи з 1946 року, коли він уперше висунув свою кандидатуру в конгрес, отримував постійні дотації від Хьюза. Приміром, Хьюз передав Ніксону для передвиборної боротьби за крісло віце-президента 100 тисяч доларів. Крім того мультимільйонер сплатив витрати, пов'язані із проникненням до штаб-квартири суперника Ніксона на виборах Г. Стассена. Як бачимо, кража зі зломом була для головного режисера «Утергейту» звичним методом політичної боротьби. Саме тому першу частину цього скандального вашінгтонського серіалу можна сміливо датувати 1946 роком.

Були в записках Хьюза відомості й про те, як після обрання Ніксона віце-президентом мультимільйонер дав його братові Дональду «позичку» в розмірі 205 тисяч доларів, після чого Бюро внутрішніх

доходів надало «Хьюз мейдікл Інституту» статус установи, яка не обкладається податками. Внаслідок цього, за деякими підрахунками, Хьюз «зекномив» 800 мільйонів доларів.

Викрасти ці компроментуючі Ніксона документи зломщикам не вдалося. Відтак «Утергейт» став ще однією плямою на політичній біографії Річарда Ніксона, настільки великою, що йому вже далі не можна було залишатися на посту президента США.

ДЛЯ ЧОГО РЕСПУБЛІКАНЦЯМ ЗНАДОБИЛАСЯ КРАДІЖКА

У 1980 році?

Один американський журналіст, дізнавшись, як у Білому домі вирішуються питання державної ваги, вигукнув: «Куди поділися дослослі!». Під час нового скандалу найвищі чини адміністрації Рейгана справді повелися, мов дітлахи, які, нашкодивши, почали звинувачувати вину одне на одного. Нагадуємо суть справи. Під час передвиборної кампанії 1980 року помічники республіканського кандидата Рейгана викрали у його політичного суперника президента Картера, висунутого кандидатом на другий строк від демократичної партії, документи, які й допомогли Рейганові перемогти у телевізійній дискусії. Багато оглядачів вважають, що саме це справило вирішальний вплив на передвиборну боротьбу й забезпечило прихід до влади республіканській адміністрації.

Керівник апарату співробітників Білого дому Джеймс Бейкер стверджує, що викрадені документи йому передав нинішній директор ЦРУ Уільям Кейсі, який був керівником передвиборної кампанії Рейгана. Виправдовуючись, Кейсі заявив: «...Це було б зовсім несхоже на мене». Ці слова американського шпигуна номер один прозвучали досить фальшиво. Тим більше, що ще не бувся скандал, пов'язаний з фінансовими махінаціями, в результаті чого він ледь не втратив портфель директора ЦРУ на самому початку кар'єри в рейганівській адміністрації.

Під час розкручування ролика з черговою серією «Утергейту» з'являються все нові й нові епізоди, які ілюструють аморальні норми поведінки вашінгтонської політичної тупи, солісти й статисти якої постійно намагаються видати так званий американський спосіб життя за «всесвітній взірць демократії». Який буде фінал цієї чергової трагікомедії, сказати важко. Але вже зараз можна висловити деякі міркування щодо мотивів верхівки республіканської партії, яка ризикнула, не зважаючи на ганебні наслідки утергейтського скандалу, вдруге спробувати щастя на поприщі крадіжки зі зломом.

Гамбурзький журнал «Шпигель» надрукував статтю, в якій підсумував висловлювання політичних суперників Рейгана й опозиційно настроєних до нього американських журналістів з приводу сумнівних особистих здібностей нинішнього господаря Білого дому. Оглядач газети «Вашінг-

тон пост» Девід Броудер, виступаючи по телебаченню, заявив: «Я не пригадую, щоб так багато людей з тих, кому доводиться мати безпосередній контакт із президентом, були настільки зніяковілі після бесід з ним». Приводом для такого судження стала манера Рейгана давати журналістам надзвичайно спрощені відповіді на запитання, які стосуються складних проблем, і плутанина в його висловлюваннях. «Наприклад, у Бразилії, — пише «Шпигель», — він виголошує тост за процвітанню Болівії. Звертаючись до сенатора від штату Массачусетс Едварда Кеннеді, називає його сенатором Массачусетсом. Плутає Лівію з Ліваном...». Крім того, повідомляє журнал, Рейган інколи дозволяє собі покусити під час засідань у Білому домі. Все це дає підстави для висновку, підкреслюють деякі коментатори, що шанси Рейгана перемогти свого суперника у відкритому телетурнірі були б мізерними, якби його підручні не викрали відповідні документи у Картера.

Під час боротьби за президентське крісло у 1980 році колишній голівудський кіноактор Ронні Рейган хвалювано заявив: «Я грав королів, то не вможу зіграти роль президента?». Пропагандистський апарат Білого дому прагне всіляко підтримати на очах простих американців образ президента, який, не зважаючи ні на що, «все може». Скажімо, варто було йому лише розпочати рубати дрова на своєму ранчо, як про це негайно повідомили репортерам. Однак тверезо мислячі журналісти починають дедалі більше сходитися на думці, що Рейган рубав дрова і у великій політиці. Ці побоювання підкріплюються і недавньою провокацією американських спецслужб із південнокорейським літаком на далекодідному кордоні СРСР.

В основі «утергейтських» багатосерійних скандалів лежать махінації верхівки республіканської партії у боротьбі за президентський пост. Однак навіть було б вважати, що брудними прийомами користуються лише республіканці. Річард Ніксон, прикритий до стіни під час «Утергейту», сказав: «Усі так роблять». Справді ж бо, в країні, де шахрайство — норма поведінки в найвищих ешелонах влади, інакше бути й не може. Підтвердження цьому є, зокрема, те, що й серед високопоставлених представників демократичної партії знаходяться люди, які не цураються подібних методів. Адже факт залишається фактом: не хто інший, а співробітник картєрівського Білого дому, передав політичним суперникам (слід нагадати, що не безкорисливо!) документи з тактичним планом передвиборної кампанії своєї партії.

В. ПУСТОВОЙТ.
(За матеріалами центральної преси).

Редактор
С. Джеджула